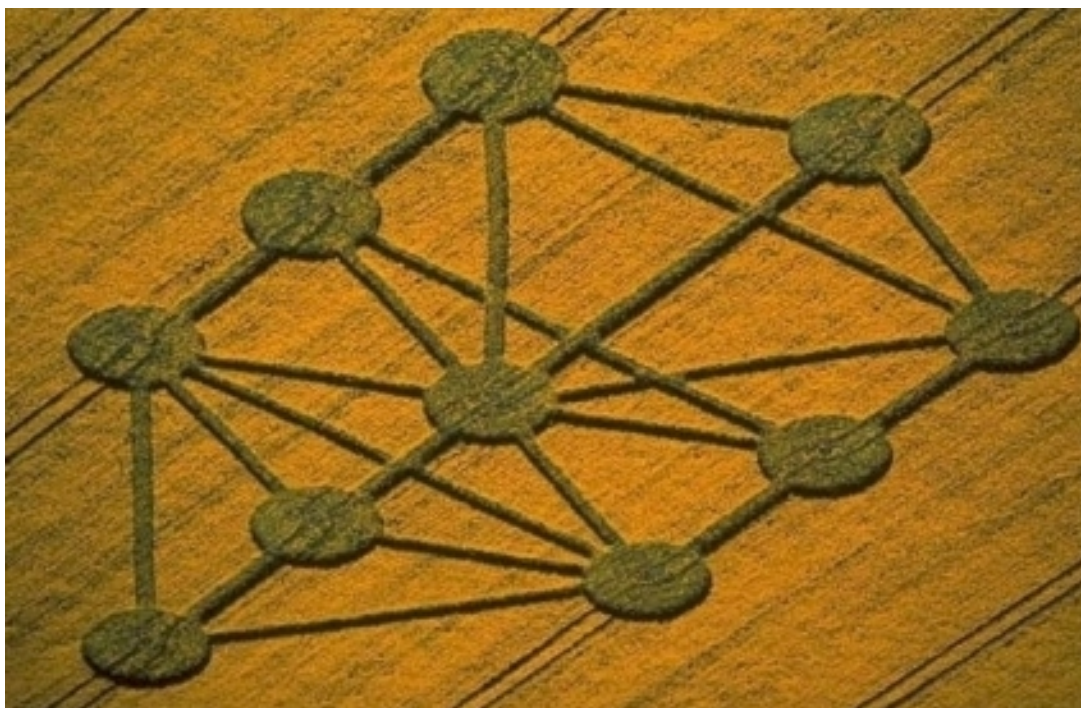

Pokus o výklad Sefer Jeciry

**Z pohledu kabalistických a astrologických souvztažností,
s použitím tarotové hry.**

Část I.

Orleana Lwowska de Rota

*„Je-li magie vybájena neb nemožna,
tu jsme klamáni –
je-li však skutečností,
jak dalece může býti nebezpečna!“*
J. C. Agrippa z Nettesheimu

OBSAH

Ale to ne! Neříkej mi Mistře. Jsem Mág. Jen a pouze mág!	3
Jsem ideovým protipólem mága. Já, Velekněžka	4
Poklekněte! Její veličenstvo, Císařovna přichází!	4
My, Císař, dáváme na vědomí všem	5
I Císař se může stát Papežem, nikoliv však naopak.	6
Zamilovaný blázen není totéž jako bláznivě zamilovaný!	7
Zapřáhni, nasedni a buď zodpovědný za svou cestu s Chariotem.	8
Spravedlnost? Spravedlnost?! Spravedlnost!	9
Je vesmírně těžké býti Poustevníkem.	10
Jednou jsi dole, jednou nahoře. Tot' Kolo života!	11
Pane, dej mi sílu. Ať síla Tvá je věčná!	12
Viselče! Otoč se hlavou vzhůru!	12
Jsem Smrt. Kmotříčka Smrt.	13
Hledej svou pokoru! Nalezni mírnost všeho!	14
Jsem Dábel a dovolím ti oslovovat mne Mistře!	15
Jen pojď blíže! Navštiv Věž! Očisti Dům Boží!	16
Následuj mne! Jsem tvá šťastná Hvězda!	17
Jsem ta, co se neustále mění. Já Luna!	18
Ráno dítě, v poledne muž a večer stařec... Slunce. Chceš mé tři zlaté vlasy?	18
Povstaňte! Soud přichází.	19
Jsem prý blázen jen. Sun ergo cogitum.	20
Cesta kolem Světa končí. Kruh se uzavírá.	21
Prostorové schéma	22

Cesta napříč tarotem.

„Ale to ne! Neříkej mi Mistře.

Jsem MÁG.

Jen a pouze mág!“

Mou hodnotou je číslo jedna. „I“ v angličtině vyjadřuje 1. os. č. j., v hebrejštině je vyjádřena písmenem *Alef*, což je má matka. Jsem první, jediný, jedinečný. Jsem Ego. Ve mně se spojuje to, co je dole s tím, co je nahoře.

Mou matkou je *Alef*, jak už jsem pravil a její jméno je nevyslovitelné. Ona je spojnicí mezi Nebem a Zemí. Je Vzduch, anebo Duch. Jak kdo chce. *Alef* jsou dvě krůpěje (*Jod*), které spojuje člověk (*Vav*). A toto schéma se opakuje i v člověku. Srdce také spojuje dva krevní oběhy, plicní a tělesný. Spojuje vše se vším. Krev *DAM* znamená „podobat se“. Krůpěje krve jsou zároveň slzami. A slza *DIMA* je voda, symbol času. Jelikož se slza transformovala do krve, podobenství Boží vchází do našeho času. Proto se první člověk jmenuje *ADAM* (*Alef* -*Dalet*-*Mem*). *Alef* v hebrejštině označuje 1.os.č.j., tzn. *Já*. Základ *D-M* pak naznačuje vztah krve a slzy (vody). Samotné jméno *ADAM* by se pak dalo přeložit jako „*podobám se*“. Má matka představuje Ekliptiku, na které se systematicky střídají jednotlivá zvířetníková znamení. A taktéž je v jednom ze svých významů „*hlavou býka*“. A nerodí-li se člověk ideálně hlavou napřed? Bože dej, ať se mé myšlenky rodí také tak.

I já, mág, svým postojem opisuji podobu své matky. Makrokosmos se odráží v lidském mikrokosmu. Nápomocny mi jsou všechny čtyři elementy reprezentované symboly malých arkán, ležícími na stolku. Oheň symbolizují hole, Vzduch disky, Zemi meče a Vodu poháry. Za mými zády jsou dva sloupy, Jakin a Boaz. Znázorňují princip duality, přicházející v další kartě.

Jsem osamocen ve svém díle a tak stále dumám. V hebrejštině slovo DUMA znamená ticho, mlčení. A i ty bys měl důkladně dumat, než vyslovíš svůj soud.

„Jsem ideovým protipólem mága.

Já, VELEKNĚŽKA.“

Mým číslem je dvojka, dualita. V Talmudu se připomíná, že nic nemá být konáno ve dvojnosti, neboť ona je počátkem hříchu. Dostáváme se tak do říše protikladů, které nám umožňují vyjadřovat naše pocity, prožitky a kvalitu věcí či činů.

Mou signaturou je písmeno *Bet*. Mlčení se prolamuje - třeskem vzniká „B“. Až nyní může začít vyprávění příběhů, Kniha Genesis, jejíž jméno je *BEREŠITH* (tzn. na počátku). *Bet* značí dvojnost, pasivitu i ženství. Písmeno samo je na pravé straně uzavřené, skrývá to, co bylo. Levá strana je otevřená a upozorňuje Tě na to, co teprve bude. Cesta novým událostem je otevřena. Hebrejské písmo se čte zprava doleva. Tedy od minulosti k budoucnosti. Stejně jako člověk vypráví nejprve to, co už proběhlo. *Bet* znamená také „dům“. A není-li těhotná žena domem pro své dítě? Jsou to dva lidé v jednom člověku.

Jsem i Papežka. Ze svého trůnu sleduji Svět. Za zády mám dva zahalené sloupy, označené *Jod* a *Bet*. Jakin a Boaz, vpravo a vlevo, aktivní a pasivní, obrazové vyjádření duality. V pravé ruce držím pergamenový svitek, na němž je zaznamenáno vědění světa, universální paměť. V levé ruce držím klíč, pomůcku nutnou k otevření domu, či brány poznání.

Jsem ta, co je nahoře, což značí kvalitu a řád. Mou astrologickou signaturou je Saturn, v kabbalistickém pojetí nejvzdálenější planeta, která je tudíž nahoře. Jsem symbolem panny a zároveň plození na úrovni idejí. A je-li idea, myšlenka matkou moudrosti, je panna Velekněžka budoucí matkou Císařovnou.

„Poklekněte! Její Veličenstvo,

CÍSAŘOVNA přichází!“

Transformace je ukončena. Panna se stává matkou. Mou číselnou hodnotou je trojka ($2 + 1$), symbol plození i vesmírné trojice. Vše, co má být obrazem božství, musí stát ve vztahu k trojce, anebo mít její znaky. Posvátné obřady jsou konstruovány na principu trojího opakování, v mystériích jsou tři očisťovací stupně: křest vzduchem, vodou a ohněm. Písmo svaté se skládá ze tří dílů : Zákon, Proroci, Hagiogra (život Svatých). Trojka se objevuje v životě i přírodě: zrození, život a smrt; tři stavy hmoty

(pevný, kapalný, plynný), tři fáze každého projevu (počátek, střed, konec), tři základní barvy atd.

Mé písmeno je *Gimel*, což znamená „velbloud“ (angl. camel). A stejně jako matka nosí své dítě v lůně i velbloud nás nese časem, aniž bychom sami museli vykonávat aktivní pohyb. Písmeno *Gimel* se skládá z člověka (*Vav*) a zemní části *Alef*. Tato zemní část je symbolem pokušení, které člověk potkává v životě a které stoupá zdola nahoru. Místem, kterým se člověk dotýká Země, je pata *EKEB*. Toto slovo však označuje i „alternativu“. Pokud jdeme pěšky, jsme v pokušení. Při jízdě na velbloudu se Země nedotýkáme a proto jsme ochráněni před svody materiálna. Velbloudi jsou koráby pouště. Poušť je v hebrejštině označována *MIDBAR*, se slovním základem M-D-B-R. Ze stejného slovního základu je utvořeno slovo *MEDABER*, což znamená *mluvit*. Můžeme tedy říci, že poušť je místo, kde Bůh promlouvá k člověku.

Jako císařovna usedám na trůn, který je zdoben dvanácti hvězdami, odrazem dvanácti zvířetníkových znamení. V ruce držím žezlo, symbol země; u druhé ruky stojí orel, symbol života a egyptského boha Hora. V pozadí jsou opět dva sloupy, nyní již odhalené. Nohu mám položenu na srpku Luny, což je další znak provázanosti arkána Velekněžky a Císařovny. Mým astrologickým rádcem je Jupiter. Vypouklé břicho je znakem mateřství. A je-li idea či myšlenka matkou na duchovní úrovni, jsem já matkou na úrovni fyzické.

„...Slyš, můj lide! Všechny věci jsou pouhým odleskem idejí z duchovna a býti ve smyslu fyzickém znamená zrcadlit se ve hmotě...“

„My, CÍSAŘ,

dáváme na vědomí všem:“

Naším číslem je čtyřka, jakožto odraz jedničky a zároveň signatura mužského a časového. V tomto vztahu se objevují v kabale čtyři světové úrovně: *Acilut*, *Beriá*, *Jecirá* a *Asiá*, dále čtyři *Cherubové*: býk, lev, orel a člověk, čtyři světové strany. Čtyřka je taktéž číslem plození a smrti, čtvera ročních období. Hříchu a z něj vyplývajícího trestu. Děšť po potopě trval 40 dnů, Židé bloudili čtyřicet let pouští atd. Podstata čtyřky, která je násobkem dvojky, zavdala podnět k tomu, aby bylo toto číslo pokládáno za předzvěst rozporů a bojů a odtud také pramení pověřivý strach z třináctky ($1 + 3 = 4$).

Naším císařským znakem je písmeno *Dalet* (D), které v překladu označuje „dveře“. Po dlouhé cestě na velbloudu jsme našli svůj dům a nyní otevíráme jeho dveře. Jejich otevření je důležité, ale ještě závažnější je fakt, že vůbec existují. Umožňují nám klást otázky a dávat na ně odpovědi. Uvnitř domu nalezneme jen sebe samé a může se nám zdát, že už vše známe, že nás nemůže nic překvapit. Tak se rodí nudící se lidé. Jsou-li tu však dveře, dají se otevřít a až tehdy vzniká vztah ke druhému. Až teprve otevřené dveře dávají vzniknout lásce,

dobrodružství, odvážnému činu i víře. A není-li láska cestou z domu i do domu? Jméno *David* má stejný slovní základ jako *milovaný* D-V-D. *Milovaný* se v hebrejštině píše *Dalet-Vav-Dalet* a nebyl-li král *David* svým národem milován? Tím se nám odkrývá i magický význam jmen, potažmo slov, které vyslovujeme. Písmeno *Dalet* ukazuje horní dimenzi, která člověku naznačuje hojnost vnějších světů. Člověk je protipólem této hojnosti, ještě z ní nežije, ale zakouší ji. Je jen na něm, zda ze dveří vykročí.

My, Císař, jsme první mužskou postavou v tarotové hře a začínáme novou pozitivní sérii přerušenu až Spravedlností (č.VIII.). Na hlavu nám posadili dvanáctícípou korunu, v ruce držíme žezlo se symbolem Země. Druhou rukou ukazujeme na heraldický znak orla, vytesaný do kubického kamene. Astrologicky nám náleží planeta Mars. Jsme válečník, ale musíme umět vládnout i v době míru.

„...Vězte, že s pravdou, o níž neschopní tvrdí, že jest skryta a tedy davu nepřístupna, se setkáváte denně, denně ji slyšíte, ale nedovedete prohlédnout ze své zatvrzelé slepoty...“

„I Císař se může stát

PAPEŽEM,

nikoliv však naopak.“

Pětka je číslem (samo)hlásek, které tvoří boží jméno (I E O U A). V aplikaci na pentagram hrotem vzhůru znamená ovládání hmoty duchem, v opačné poloze pak vítězství hmoty nad duchem. Je taktéž číslem pomoci, polovinou božské desítky i symbolické rovnováhy ($2 + 1 + 2$).

Mým reprezentantem je písmeno *He* (H), vše oživující dech. Zároveň významově vyjadřuje i „okno“. Dveře (*Dalet*) domu jsou otevřeny a nyní nastal čas zotevírat v domě všechna okna (*He*), vyvětrat, nechat slunce prozářit jednotlivé místnosti. Okny k nám zvenčí dovnitř, do našeho vnitřního světa, přicházejí poselství. Písmeno *He* nejprve vypadá jako *Dalet*, kde dlí člověk (muž a žena) v jednom, pod jednou střechou. Postupným vývojem člověk sice dále přebývá pod jednou střechou, ale už jako muž či jako žena, kteří se vzájemně hledají a doplňují. Podíváme-li se na grafickou podobu tohoto písmene zjistíme, že ke kompaktnímu *Dalet* je přidána další část, která s ním však není těsně spojena. A to je právě již zmiňované okno, místo naší vlastní reflexe. Tento nedovřený kousek vlevo nahoře nám umožňuje prožívat cudnost, zdrženlivost, skromnost, ale i chválu Boží. Chvála je v hebrejštině *HALLEL* (z toho pochází „naše“ *Aleluja*, což znamená *Chvalte Pána!*), kdyby však písmeno *He* bylo uzavřené, změnilo by se v *Chet* a slovo *HALLEL* v *CHALLEL*, což znamená *znesvěcení*. Vidíme, jak nepatrný rozdíl ve slově může zásadně ovlivnit význam naší řeči.

Jsem korunovaný triarou, má berle je zakončena křížem o třech příčkách, které tvoří trojúhelník. Žehnám dvěma postavám, klečícím u mých nohou. Analogicky klečící postavy nahrazují sloupy Jakin a Boaz na předchozích kartách. Jeden je černý, postava z temnot

- zápor. Připomíná nám zvědavce, kteří přistupují k vědění jedině z touhy po moci. Druhý klečící nese barvu Ohně (tedy červeně), barvu nezlomné touhy po poznání nikoliv jako prostředku, ale ideálu. Představuji všeobecně souhrn všech předchozích arkán (č. I. - IV.) ve stupni nabytého vědění. Jsou nám dány klíče i moc. To však má nutně vyvolat na druhé straně i zodpovědnost vůči Sobě a Universu. Mou astrologickou korespondencí je znamení Berana.

Cesta k triumfu je otevřena, jest však na nás, kam se bude řítit náš osudový Chariot (č.VII.). Jsme sami sobě pánem i soudcem a tuto kolizi naznačuje i arkánum následující.

„ZAMILOVANÝ

blázen není totéž jako bláznivě zamilovaný!“

Mou numerickou hodnotou je číslo 6, symbol dvojí trojnosti, dvou alternativ: pokroku a podobnosti. Zároveň je však i trojitou dyadou, číslem svobody a práce, Šalamounovy hvězdy - hexagramu, či číslem Venušiným. Podle rabínské tradice byl Satan stvořen navečer šestého dne tvoření, současně se ženou. Proto kniha Zohar varuje před trojitou šestkou, to jest 18, která označuje též číslo trestu. Antikrist, či bestie jsou označováni cifrou 666. V některých pramenech je toto číslo uváděno jako číslo člověka hmotného - Adama Kadmona.

Mým signem je litera *Vav* (V), jejíž význam je „háček“ či „skobka“, která pojí dvě oddělené věci. *Vav* může představovat i *člověka*, který je bez hříchu a tím spojuje Nebe se Zemí. Je znamením smlouvy. *Vav* naleznete i v tetragramatonu božího jména, který se píše *Jod-He-Vav-He*, ale zásadně se vyslovuje *Adonai* (tj. *Pán*), jelikož jméno Boží je nevyslovitelné *Vav* zde spojuje *He* zdola s *He* shora. Filologicky je základem *tetragramatonu* sloveso *býti* ve všech časech. *On byl, je, bude*. Jen pomysli, uprostřed stojí člověk (*Vav*), který spojuje Nebe a Zemi, spojuje vše, co se jeví jako protiklady. Může spojit život se smrtí a to je jeho obrovské tajemství, v tom se přeci nalézá smysl lidského života. On spojuje to nejmenší, nejnepatrnější, nejbezpečnější ze všedního dne s tím největším knížetem nebeských zástupů. Jen pomyslete, jak moc nás to zavazuje. V hebrejštině žádné jméno písmenem *Vav* nezačíná. Snad proto se říká, že každý člověk, ať se jmenuje jakkoliv, se může pokládat za spojující háček. Teprve pak, když si tuto pravdu uvědomí, může prožít radost ze života.

Jsem zamilovaný... Oděn stejně jako mág (adept) na kartě číslo I. Mými společníci jsou dvě ženy. Jedna je bohatě oděná, druhá nahá. Nad námi se vznáší Kupido, genius spravedlnosti a míří na mne svým pověstným šípem. V některých systémech je Kupido nahrazen Amorem. Celý tento obraz je prozářen Sluncem. Astrologicky reprezentují zodiakální znamení Býka, tažného zvířete s obrovskou silou i zatměním mozku, když vidí červenou. Předě mnou jsou dvě cesty. Kterou mám zvolit?

Jak nahoře, tak dole, aby byly naplněny záznaky jediné věci... Milujeme-li dole, jsme milováni i nahoře...

„Zapřáhni, nasedni a buď zodpovědný za svou cestu

s CHARIOTEM.“

Sedmička je číslem oběti, znakem smíření a očištění. Je to božská trojjednota a svět (3 + 4), pravda, primární stadium posvátné dvanáctky. Oltář musel být sedm dní svěcen, obětované mládě muselo být sedm dní u matky, než bylo obětováno. Novorozený chlapec byl zaslíben Bohu teprve osmého dne obřízkou. Kain měl být sedmkrát pomstěn, potopa nastupuje po sedmi dnech, Noe obdržel sedm příkazů a do své archy vzal sedm párů od čistých zvířat a ptáků. Nepřátelé Izraele uprchli po sedmi cestách a apokalyptický drak má sedm hlav. Každá rovnodennost spadá do sedmého měsíce, měsíční fáze do sedmého dne. Je sedm základních kovů, barev a tónů, sedm planet bylo vykládáno v astrologii, lidské tělo bylo členěno na sedm částí (hlava, trup, pohlaví, dvě ruce a nohy), lidská hlava má sedm otvorů. Šest dní Bůh tvořil a sedmý odpočíval.

Mým písmenem je *Zajin* (Z). Předchozí *Vav* představovalo plné spojení krupěje s člověkem avšak nyní je krupěj (*Jod*) od dolejšku odtržena. Nastává boj. Zápas mezi láskou a nenávistí, a jako jazýček mezi nimi leží *Zajin* – „zbraň“. Naší zbraní může být jak láska, tak nenávist. Je to jen otázka našeho svobodného výběru i odpovědnosti. Je to cesta volby i případné oběti. Hebrejský výraz pro oběť *KORBÁN*, znamená „přinést či přijít blíž“, tedy přiblížit se. Krupěj shůry je oddělená a jen čeká, co člověk udělá. A proto jsem zapřáhl a vydal se na cestu věčného Nyní, které nese jméno „čas“. Čas teče věčně, stejně jako voda. Nádobu s vodou se nazývá *MIKVA* a přináší naději očisty. Staré hieroglyfy kreslí cestu člověka jako loď s kormidlem, plující na vodě. Toto znamení se k nám dostalo přes řečtinu jako Z. A neznačí-li předložka „z“ cestu z něčeho někam? A není-li sedmé písmeno *Zajin* začátkem toho, co teprve přijde a co se stává cestou člověka?

Stojím na mytickém Chariotu a jsem vítěz. Je lhostejné, zda se řítím do propasti, či k nebeským výšinám. Podstatné je, že jsem prošel zkouškami práce a pochopení. Mohu jet vpravo, vlevo i středem. Zvolím-li pravou cestu, symbolizovanou bílým koněm, pojedou cestou hmoty, zisku, fyzické vlády. Levá cesta a kůň černý, je podle zákonů protikladů světem absolutní fyzické pasivity, mystiky a odevzdání se. Cesta středu je životodárnou oscilací, rovnováhou mezi plus a minus, vládou nad principy. Toto arkánum je jediné, které řeší problém vůle a realizace. Zvolit, která cesta je nejlepší, to už nechám na Tobě. Mou astrologickou signaturou jsou Blíženci ve své duální podstatě.

„...*Ti, co se chtějí vydat na pouť, by se měli rozhodnout, kterou cestou půjdou. Problém černé a bílé stezky je možné bagatelizovat tímto příměrem: První ve svém šílenství rozbíjí hlavu o tvrdou zeď osudové nutnosti, druhý umírá nehybností a odporem v blátě tohoto světa...*“

„Spravedlnost? Spravedlnost?!

SPRAVEDLNOST !“

Mým číslem je osmička, číslo spravedlnosti, hojnosti, dvojitá čtvernost (4+4), zjevení boží ve viditelném světě. K obřadní výstroji obyčejného kněze patří čtyři roucha, velekněz jich má osm. V Delfách každý osmý rok bojoval chlapec představující Apollona s Pythonem zápas, v němž jarní bůh zosobňoval vítěze nad zimním hadem. Číslo osm také symbolizuje oči. Toto číslo je zasvěceno Neptunovi, který byl uctíván v Athénách každý osmý den v měsíci. Hebrejci vykonávali u chlapců obřizku osmého dne po narození. Bůh Pan je pokládán za osmého boha, neboť sjednocoval ve své osobě sedm bohů předcházejících. Afrodité, tvůrkyně života, je zobrazována s hvězdou o osmi paprscích.

Mým písmenem je *Chet* (Ch) - „*plot*“, jsou to uzavřené okenice písmene *He*. Člověk zde vidí jen sám sebe a vlastní svět. Jeho blahobyt mu zužuje výhled, uzavírá ho do omezeného prostoru, dělá z lidí egoisty. Osm má ražbu osmého dne, který je dnem Mesiáše, Pomazaného. Slovo osm a *olej ŠEMEN* (čís. hodnota 390) má v hebrejštině stejný základ Š-M-N. Výraz pro *nebe ŠAMAJIM*, má tutéž hodnotu jako slovo olej. *Chet* je mocná zkušenost, která nás volá ke skutečnosti. Je to hra. Hra Boha s člověkem. I milenci si přece hrají a jejich hra může být vážná i nevážná. Ve hře není vše tak opravdové a důležité. Bůh se směje, i když člověk třeba pláče. A člověk? Jeho tvář může být úsměvná i když má v oku slzu. Bolest i hra. Vše patří dohromady, mísí se navzájem. To vše je *Chet* - Ch, hrdelnice. Pláč i smích se dere z hrdla a mnohdy jsou jen na krok od sebe.

Spravedlnost je sefirotický Necah na stromu života a osmé arkánium s astrologickým znamením Raka. V tomto arkánu se dualita stává rozřešeným problémem. Sloupy jsou v pozadí, transformovány v pouhé emblémy, podpírající trůn toho, kdo ví. „*Váhy, které jsou symbolem vyrovnanosti a meč, symbol moci, jsou v ruce korunované bytosti. Celý problém spravedlnosti by se dal shrnout pod dva pojmy: spravedlnost světskou a duchovní. První je odvislá a formovaná podle vyspělosti soudobé kultury. Druhá, absolutní spravedlnost duchovní, je určena jen vyvoleným tohoto světa. Je neměnná, universální a pevná.*“

„...*Vládcové tohoto světa mají nejen osudové právo, ale i povinnost trestat podle zákonů své doby. Vyvoleným, jejichž říše nejsou z tohoto světa, je pak dáno právo jiné, neporovnatelně vyšší a vznešenější, právo odpouštět...*“ Lidé rádi říkají, že Spravedlnost je slepá. Nevěřte jim.

„Je vesmírně těžké býti

POUSTEVNÍKEM.“

Jsem devítka. Trojí trojnost, dvojmocné plození, zákon a věda, reflexe tří světů ($3 \times 3 = 9$). Nenarozené dítě je skryto v těle matky devět měsíců. Věřilo se, že po narození musí projít devíti stupni a devět světů má veliký význam i v nordickém učení o stěhování duší. Devět dní trvaly eleusinské slavnosti v nichž se zasvěcenci symbolicky očišťovali od okovů hmoty. Odyseus brázdil devět let moře, aby na počátku desátého roku doplul do svého domova. Pro číselnou kabalou jsou důležité určité násobky devítky, ve kterých výsledky dávají vždy páry stejných čísel: $9 \times 2 = 18$, $9 \times 9 = 81$, $9 \times 3 = 27$, $9 \times 8 = 72$, $9 \times 4 = 36$, $9 \times 7 = 63$, $9 \times 5 = 45$, $9 \times 6 = 54$.

Mou písemnou signaturou je *Tet* (T), což označuje „*dělohu s embryem*“. Deváté znamení zvěrokruhu je střelec, který by se dal chápat jako ten, co vystřeluje semeno. V hieroglyfické podobě má toto písmeno tvar děložního prostoru s malým otvorem pro průnik. *Tet* je složeno z písmene *Zajin* (zbraň, meč) vlevo a *Kaf* (ruka, která ho drží) vpravo. Tak se rodí a probojovává nový život. Zároveň je to opětné potvrzení duality; zjevné (matka) a skryté (plod) spojené do jednoho celku. Děloha se v hebrejštině označuje *KEVER*, tentýž význam je však používán i pro „*hrob*“. Děloha je považována za svatou, neboť reprezentuje Boží milosrdenství, uchovává tajemství. Svatá je i žena, svatý jest svět. Nyní jen čekáme na zrod tajemství.

Já, Poustevník, vyjadřuji tři základní idey: ochranu symbolizovanou pláštěm, do kterého jsem zahalen; moudrost na půl skrytou svítilnou a moc označenou holí, která je mou zbraní i oporou. Nalézáme tu spojitost mezi arkánem VI. „IX. a XII. Muž ze šestého arkána - Zamilovaní - našel svoji cestu a změnil se v arkánem č. devět - Poustevníka. Starce jeho moudrost a vědění vedou k vytouženému cíli, což je arkánem Viselec (XII.). Z jiného pohledu by se mohlo zdát, že jsem obrazem věčně klopýtajícího a hledajícího člověka, ale tak to vidí ten, co stojí stejně bezradně před arkánem prvním, jako posledním. Mým astrologickým znamením je Lev, samotářský král zvířat.

Jsem starý a hodně jsem prožil. Mohu Ti vyprávět mnoho příběhů o zrození hrdinů, ale i o promrhaných životech. Jsem však uvyklý na samotu, klid a ticho, a proto pojď se mnou raději sdílet tento malý zázrak všedního dne.

„Jednou jsi dole, jednou nahoře. Tot“

KOLO ŽIVOTA!"

Jsem desítka, číslo čísel. Ukončení cyklu a návrat opět na počátek, to znamená k jedničce. Je deset sefirot na kabalistickém stromu života, které představují desatero aspektů božské dokonalosti. Taktéž nám desítka připomíná Desatero přikázání, desítkovou soustavu. Indové mají deset avatarů a tomuto číslu dávají význam trestu, oběti a požehnání. Deset bylo Babylónských králů před velkou potopou, deset židovských patriotů od Adama po Noea k potopě (celkem je jich po Jakoba dvacet dva). Noe pak dává Zemi nové pokolení. Podle pythagorejského názoru je desítka číslem obsahujícím všechna čísla ostatní a tudíž stavebním kamenem početního systému.

Mým písmenem je *Jod* (J), nejmenší, téměř neviditelné znamení, které je skoro jako novorozeně. Je to počáteční krůpěj písmene *Alef*. Je to dítě v Tobě, které občas shledáváš jako obtížné, neboť Ti boří Tvé plány. Z toho důvodu toto dítě v sobě systematicky potlačuješ a zabíjíš. Jsi celoživotním nebeským kojencem, pokud jsi tuto možnost ochoten připustit. Hebrejský výraz pro mateřský prs - *ŠADAIM*- a nebe - *ŠAMAIM* - jsou si nesmírně podobné. *Jod* je také „ruka“ připravená jednat. V desítce, potažmo v *Jod*, přebývá tajemství Božího jména *JOD-HE-VAV-HE*. *Jod* = 10, *He* + *He* = 5 + 5 tj. 10, mezi nimi stojí *Vav* = 6 tj. člověk. Tetragramaton nám říká: „*On byl, je a bude.*“ Písmeno *Jod* znamená v přeneseném významu také „*ruku*“, ale ruku prozatím nečinnou.

Jsem symbolem osudovosti - Kola života - nekonečnosti času. Nemám konce, ani východu. Na vyvážené desce, na vrcholu kola, leží *sfinxa* s mečem v ruce, který je symbolem vlády a moci. Na kole jsou dvě obludy, jedna hlavou dolů - *Týchón*, který nese v tlapě trojzubec. Druhá, směřující nahoru je *Hermanubis*, génius kladu, který třímá Hermovu hůl. Osa kola je upevněna na podstavci, dvoukýlové bárce. Mým zodiakálním znamením je Panna.

„Ten, kdo se povyšuje, vydává se v nebezpečí býti ponížen a poníženým dána jest naděje vysokých cílů. Svět se točí v kole bláznivých a malicherných zájmů a snah, ale málokdo uvažuje o sfinze, které se stal tento fatální vír základem k rovnováze a v níž každý vidí náznak neznáma, poněvadž se mu zdá nedosažitelnou. Ona jest však kategorií rovnováhy čtyř živlů a v ruce, kterou Síla proměnila v tlapu lví drží, meč moci, Moci jedině, která dává právo synu Člověka, aby svoji hlavu korunoval diadémem skutečných králů ...“

„Pane, dej mi SÍLU.

At' síla Tvá je věčná!“

Od této karty začíná dvojí číslování. Číslo arkána (XI.) a numerická hodnota písmene (20). Mým číslem je jedenáctka, otevírající druhou dekádu. V korespondenci s písmenem nám ukazuje význam života jako původce všech tvarů. Je číslem přestupku a vzájemného prolínání jednotlivých příkázání. Je nadstavbou Desatera, má zodpovědět otázku nebytí jako opaku bytí. Mnozí autoři ji považují za číslo špatné, jelikož prý symbolizuje slepou okultní sílu, která v rukou nezkušených plodí smrt a zkázu.

Mým písmenem je *Kaf* (K-20). Nalezneme zde souvztažnost s písmenem *Bet* (B-2), které je v dolní rovině grafické podoby neomezeně protaženo. U *Kaf* je tomu již jinak. Dolní linka je už ohraničená a naznačuje přímý lidský pohyb. Chování, jednání a zacházení dostávají novou dimenzi. Slovo *Kaf* se píše *Kaf-Pe*. V číslicích to znamená 20-80, tj. poměr 1:4. *Kaf* znamená „ruka“, ovšem ruka rozevřená, schopná něco uchopit. Nalézáme zde etymologickou souvztažnost mezi *tlapou* (rukou) a *tlamou* (úst). Jejich rozvoj šel *ruku v ruce*. Byla-li *tlapa* schopna uchopit, pak byla *tlama* schopna chápat, formulovat do slovních výrazů. Již zmíněný poměr 1:4 je zachován i na ruce: palec a ostatní čtyři prsty.

Jsem mladá a nebojácná. Bez bázně otevírám tlamu divokého lva. Jsem střed mezi arkánem č. VIII. Spravedlností a XIV. Mírností. Jsem karta snad nejpodstatnějšího hermetického pojmu. Pro adepta je Síla spojením tří analogií: 1. nezvratné činnosti, 2. dokonalé spravedlnosti k sobě i jiným a 3. železné cílevědomosti a osobní kázně. Jsem dualitou druhé dekády. Moudrého povedu k nesmrtelnosti cestou oběti, znesvětila pak k rozvratu a hrůzné smrti. Mou astrologickou signaturou je Slunce.

„Tam, kde tvoje svědomí řekne ano a můžeš, neváhej na tomto stupni a vykroč vpřed. Tvoje cesty budou cestami Přírody, svaté, čisté a nesmrtelné matky, tvoje cíle Světle nad vodami davu a otevřeným kružidlem na horizontech průměrů, neboť v tobě ó silný, sídlí Bůh a náleží-li slabým království nebeské, tvůj bude jeho trůn, nad nímž září jitřenka nových dnů a nových sluncí, neboť silní solí jsou této země a sloupy Věčnosti, o které profánním není dáno ani sníti.“

„VISELČE!

Otoč se hlavou vzhůru!“

Mým číslem je dvanáctka, dokonalost, čínorodá trojka vyšší sféry, střed mezi arkánem IX. a XV. O nemalé důležitosti tohoto čísla svědčí existence dvanácti znamení zvěřetníku a dvanácti domů horoskopu. Apoštolů, v Číně mandarinů a židovských kmenů bylo stejné množství. Vchodů do Nového Jeruzaléma bylo taktéž dvanáct, stejně jako bran do římského cirku. Někteří však pokládají dvanáctku za nešťastnou, neboť je produktem dvojky (2x6). Hodnota mého písmene je 30.

Jsem *Lamed* (L) – „*bodec*” či „*hůl*”, zároveň však i mužský prvek. *Chápající ruka* (*Kaf*) z předchozího arkána nyní může uchopit *bodec* a přimět jím býka (*Alef*) k pohybu. *Lamed* se skládá ze dvou *Vav* (*člověka*), dole a nahoře. Je to jediné písmeno, ve kterém se *Vav* objevuje i v horní pozici, což nám ukazuje zrcadlení Člověka horního v Člověku dolním. *Vav* nahoře stojí správně, kdežto dolní je pokroucené a hledí vzhůru. Můžeme říci, že člověk je řízen shora. To, co je v duchu a duši, ovládá konání lidského těla.

Zřejmě se divíš, že ač pověšen, jsem klidný. Až budeš vědět to co já, tvá tvář bude také klidná. Jsem mág, kejklíř (I.), prošel jsem kartami č. VI. Zamilovaní (fyzická budoucnost) a č. VII. Chariot. Nyní jsem zavěšen mezi dvojím rozhodnutím a utváří se má budoucnost spirituální. Visím na dvou stromech: stromu života a stromu smrti. Oba kmeny mají po šesti sucích, čímž je zdůrazněn střed. Posice, kterou mé tělo zaujímá, odpovídá obrácenému hexagramu, kdy hmotné se stalo duchovním a ozařuje tento svět. Mám stále oči dokořán, ale můj pohled je obrácený. Tak mohu vidět, co mnoho jiných nevidí. Má karta je umístěna na středu mezi arkánem č. IX. Poustevníkem a č. XV. Dáblem. Mým astrologickým znamením jsou Váhy.

Jsem adept ve střední fázi vývoje, pochopil jsem účel utrpení i radostí tohoto světa. Netrpím bolestí a počet svých dnů neměřím pozemským štěstím. Nezraněný a klidný se dívám zákonu do tváře, neboť visím na prahu jiných světů.

„Jsem SMRT.

Kmotříčka Smrt.”

Mým číslem je třináctka, pro někoho číslo šťastné, pro jiného nešťastné. Třináct úplňků čítá každý rok. Báje praví, že ze synů Neley (představitelky toku času) zůstává jen každý třináctý na živu. Je nám naznačováno, že Čas umírá jen zdánlivě a smrt posledního dne v roce, je jen nutným předpokladem ke vzniku nového cyklu. Třináctka bývá spojována ve své účinnosti s pátkem. Po rozložení tohoto čísla můžeme získat tyto kombinace: 1. 3+10 činná plodivost vyšší úrovně, 2. 4+9 poznání nebo naplnění zákona, 3. 5+8 věda o osudu nebo osudovosti, 4. 6+7 pochopení vyšších pravd. Číslo třináct je tedy destruktivní pouze na úrovni fyzické, ovšem je nutným předpokladem další mentální evoluce. Kabalisticky podle písmene je má hodnota 40, což je vyšší fáze živlové čtyřky.

Mým písmenem je *Mem* (M) – „voda“; jedno ze tří písmen „matek“ podle *Sefer Jeciry*. Když konající ruka (*Kaf*) uchopí „bodec“ (*Lamed*) a popožene býka (*Alef*), dá se býk do pohybu a vzniká čas. Už ve zprávě o stvoření se říká, že Duch Boží se vznáší nad vodami. Čas a voda jsou chápány jako velmi podobné veličiny s podobným účinkem - čistí a zmírňují. Říká se: „to zavál čas, odnesla voda, to se časem zahojí...“ Čas je také řeka vyvěrající ze zahrady Eden, rozdělující se do čtyř toků. Ponorná lázeň se hebrejsky řekne *MIKVAH* (psáno *Mem-Kaf-Vav-He*). Ze stejného slovního základu je utvořeno slovo „doutati“ (*Kaf-Vav-He*). Dle židovské tradice se člověk do lázně (času) noří třikrát. Můžeme zde hledat analogii s etapami lidského života : dětství, dospělost a stáří. Samo písmeno *Mem* je pak složeno z *Kaf* (ruka připravená k činnosti) a *Vav* (člověk). Sečteme-li *Kaf* - 20 a *Vav* - 6, je výsledek 26, stejně jako sečteme-li jednotlivé prvky písmene *Alef* (*Jod-Vav-Jod* = 10+6+10=26) či písmena Tetragramatonu *Jod-He-Vav-He* (10+5+6+5=26). Toto je tajemství posvátné 26 : „*Sám Bůh, Pán je v čase*“. Proto se voda užívá k očištění od smrti a v čase nalezneme tajemství zmrtvýchvstání. *Mem* (40) je stejné jako *Dalet* (4), ale na úrovni desítek; jsou to dveře k jiným světům. Člověk prochází dveřmi stejně jako časem, nesmí se však zastavit mezi futry. Teprve čtyřkou na úrovni stovek se ukončí celý pozemský čas.

Symbolicky bývám spodobněna kostlivcem, jenž žne na poli života hlavy, ať prosté či korunované. Jsem pojítkem mezi světem neviditelným a viditelným. Kdo zná smrt, prohlédl branou, kterou vchází život do tohoto světa. V této fázi adept umírá (analogicky stejně jako při fyzické smrti), aby mohl vstoupit do nové etapy, aby jeho víra v posmrtný život byla ta pravá. Živlovým symbolem jsem voda, snad plodová.

„Chápati majestát smrti, smrti veliké, tiché, sladké a vše objímající právě tak jako je Lásky, která jest její nerozlučnou družkou, značí chápati i život v jeho esenciální podstatě. Vždyť všechny hrůzy temných agónií a všechny slzy prchavého štěstí této země splývají v tichém sledu do jejího bílého pláště nekonečné milosti a na jejím čele, kde byste snad čekali děs, psána jsou slova něhy nejvyšší, hvězdným písmem kosmického Tvůrce.“

„Hledej svou pokoru!

Nalezni MÍRNOST všeho!“

Jsem čtrnáctka, metamorfóza, znovuvzkříšení, které následuje po každé smrti. Čtrnáct je tajemství transmutace. Rozkladem mého čísla získáš opět další variace mého výkladu: 1. 10+4 činnost zákona, 2. 5+9 systém a jeho uskutečnění, 3. 6+8 osudový pokrok nebo osudová nutnost, 4. 7+7 dvojitá pravda nebo plodové sjednocení individuálních pravd, 5. 1+4 oplození fyzického prostředí, tedy nový život. Mou kabalistickou hodnotou je číslo 50.

Mým hieroglyfickým znakem je písmeno *Nun*, které je součástí slova *TANIN*, což znamená „ryba“. Jsem však spíše *Leviathan*, pra-ryba, na níž spočívá svět. Všem připomínám důležitost vody, jako základního předpokladu života, prostoročasu tohoto světa. *Jehošua*, jenž vedl zástupy do Zaslíbené země, byl nazýván syn *Nunův*. Cílem a smyslem naší cesty je

Zaslíbená země; ráj, věčný život, registr všech zkušeností, sny a přání všeho, co kdy žilo. Nejsou tu nemoci, smrt, agrese ani nepřítel. Příbytek Boží je identický se zahradou Eden, kde je vše osvobozeno od zákonů prostoru a času. Tradice praví, že zde nikdo nikdy neviděl mouchy. *ZEBUB* - mouchy - jsou šifrou rušivé mnohosti a prý též přenášejí oheň, který ničí chrám (*BAALZEBUB* - Belzebub - znamená pán much).

Jsem sluneční génius, vylévám esenci života ze zlaté nádoby do stříbrné. Nádoby se stále prohazují (jsou symbolem fyzická), ale esence je stále tatáž (symbol duše). Slunce, které sesílá své životadárné paprsky na tuto zemi, lze analogicky porovnávat s demiurgem kosmů, který dává podněty ke zrození nových bytostí, hlásajících evangelium Ducha. Individualizace ve světě fyzickém má svou analogii i ve světě duchovním. Mladá žena, která se objevila na arkánu XI. Síle, prochází arkánem XIV. Mírností, aby se opět mohla zjevit v arkánu XVII. Hvězdě ve své finální podobě. Čtrnácté arkánium dokazuje kontinuitu života. Mým astrologickým zástupcem je Štír, nejcitlivější znamení zvířetníku.

Bylo by absurdní a nelogické vyvíjet předem ztracenou snahu po vyličení jiných světů mimo prostor a čas, neboť člověk je neumí pojmenovat. Spokojme se s výkladem Knihy knih: „Vše vystihuje v podobě anděla korunovaného sluncem a ten, kdo by ji chtěl vykládati nad drobnohledem zvědavé analýsy, podobal by se naivnímu učenici legendy, který se domníval, že věci pochopí tím lépe, čím více je přiblíží ke svým zvědavým sovím očím.”

„Jsem ĎÁBEL

a dovolím ti oslovovat mne Mistře!”

Mým číslem je patnáctka, která symbolizuje falešného ducha, temnotu hmoty, či osud. V kabale je patnáctka pokládána za číslo zlých duchů. Při rozkladu tohoto čísla je nejzajímavější kombinace 5 věda + 10 způsob činný, což naznačuje možnosti využití či zneužití vědeckých poznatků. Kabbalisticky podle písmene číslo 60.

Mým písmenem je *Samek* – „mořský had“ - s nímž se člověk setkává ve vodě, v čase. *Samek* je *Vav* (člověk) v úrovni desítek. Tento konající člověk je uváděn v pokušení, symbolizované hadem. Předchozí písmeno *Nun* symbolizovalo život ryby; konáním činnosti člověk přijímá odpovědnost za svůj život i život vodního hada ve znamení *Samek*. Jsou to dvě stránky lidské osobnosti : *jecer tov* - dobrá stránka a *jecer ha-ra* - zlá stránka. Spojíme-li *Nun* a *Samek* dohromady vznikne slovo *nes* (N-S), což se dá přeložit jako *div*, *zázrak*. Od stejného základu je utvořeno i slovo *NISAJÓN* (N-S-J-W-N), které označuje zkoušku i pokušení. Pokušení spočívá v tom, že *div* považujeme za něco běžného. *Samek* je písmeno uzavřené, stejně jako had *Uroboros*, který požívá svůj ocas a symbolizuje dokonalý kruh. Pro kruh je používán i výraz *EGEL* (*Ajin-Gimel-Lamed*), kterým je rovněž označováno „zlaté tele“. Na hoře *SINAJ* (slovní základ S-N) se zjevují divy, ale vzápětí se zjevuje protivník, aby člověka sváděl pomocí „zlatého tele“. Stejně jako v přechodu mezi *He* (5) a *Vav* (6) i zde mezi *Nun* (50) a *Samek* (60), člověk prožívá rozhodující dění.

Jsem *Ďábel*. Postavíš-li si mne vedle *Mága* (I.), snadno poznáš, že jsem jeho zrcadlovým odrazem (postavení těla). *Mág* zvedá svůj zrak k nebi, já ho obracím ke hmotě. Dvě nahé postavy muže a ženy jsou nečistou realizací sloupů *Jakin* a *Boaz*, ale i stojny na kartě *Viselec* (XII.). *Žezlo Císařovny* (III.) se v mých rukou mění v plápolající pochodeň. Otroci u mých nohou nejsou otroky náhodnými ani předurčenými obětmi. Každý z Nás si volí, jakou cestou půjde i jaký bude jeho bůh, když kráčí jako hledající *Poustevník* (IX.). Mé arkánum ukazuje, že svůj osud si tvoříš sám, a představa trestajícího *Ďábla* není ničím jiným, než tvým vlastním výtvozem. V řeči astrologie je mým zástupcem *Střelec*.

„...Patnáctka jest obrazem boha dnes tak mocného, že pro něj lidé pravého Světla nevidí, boha mělkých mozků zhýralců a prostopášných duchů, jenž ale netrestá svoje otroky jen za kodifikované hříchy, ale za jednu neodpuštělnou a smrtelnou křivdu, která byla páchána a ještě dlouho páchána bude na věčném Zákonu a věčné Pravdě. Za křivdu slabosti těch, kteří by mohli býti silní a za slabochy, kterým byla dána do rukou vláda. A tento hřích dal Svůdci sílu, aby materialisoval na své hlavě korunu z universálního fluida, kterou určil Pán pro hlavu Člověka, a aby vystoupil na oltář, před nímž tolik klečícího zoufalství marně hledá...”

“Jen pojd’ blíže! Navštiv VĚŽ!

Očisti DŮM BOŽÍ!”

Jsem šestnáctka, znak bolestného očišťování, číslo chrámu. Pythagorejci mne považovali za dokonalý čtverec (4x4), a proto jsem byla pokládána za číslo plné a šťastné. Rozkladem získáš čísla 10 (způsob činný) + 6 (dvojí trojnost), což je možné vykládat jako činnou evoluční destrukci. Podle písmene je má hodnota 70, tedy sedmička na úrovni desítek. Bible a tradice hovoří o sedmdesátce jako o znamení mnohosti. 70 národů má svůj původ od Noema, je 70 jazyků, 70 stařešinů Izraelských stálo proti Mojžíšovi... je zde naznačen vztah mezi jedničkou a sedmdesátkou.

Mým písmenem je *Ajin* – „oko”. Vrátiš-li se k písmenu *Zajin* (7), jeho významem byla „zbraň – meč”. Už v této kartě započal zápas, který nyní pokračuje, ale dostává nový aspekt. Do boje vstupuje *Ajin* – „oko”, které vidí, vnímá. V hebrejštině zní slovo vidět *ROE* (psáno *Reš-Alef-He*) prakticky stejně, jako slovo *pást*, *pastýř* (psáno *Reš-Ajin-He*). Dobrý pastýř nesmí ztratit z dohledu ani jedno své zvíře. Zde se demonstuje souvztažnost mezi Alef - 1 a Ajin - 70, jako výměna názorů. Než člověk pojedl ze *stromu poznání*, byl prý oděn světlem. V hebrejštině se světlo řekne *OR* (*Alef-Reš*). Po pádu je však oděn pouze svou kůží - *OR* (píše se však *Ajin-Reš*). *Ajin* - „oko”- nám ukazuje jednotu v celku. Je třeba vnímat zjevné i skryté, teprve pak můžeme mluvit o celistvém vidění. Písmeno *Ajin* je složeno *Vav* (6, člověka) a *Zajin* (7, zbraně), lze tedy říci, že jde o bojujícího člověka. Součet pak činí 13, což je na desítkové úrovni 130, číslo jednoty.

Stojím na konci cesty, která vede úrodnou krajinou. Jsem *Věž* (analogie s babylónskou věží), symbol hmotných statků i lidské pýchy. Mé cimbuří nese tvar koruny, která je srážena nebeským ohněm - bleskem. Katastrofa, vyjádřená na této kartě, je nutnou podmínkou universální evoluce, tzn. nové, lepší stavby. Nebeský déšť nám dává příslib nového fyzického růstu na troskách pozemských staveb. V universálním plánu je každá metla, seslaná na zem, vyšším dobrem. Jedině tímto způsobem můžeme pochopit oprávněnost fyzického zla. Mým astrologickým signem je Kozoroh.

„...Pro moudrého není zla: To, co jím nazýváme jest jenom řetězem nekonečných změn a v každé slze utrpení stéká zlato a každá krupěj krve stává se krokem k absolutnu, které tiše a nehybně shlíží na divý chaos v mraveništi tohoto světa a přijímá zpět do svého lůna vracející se životy těch, kteří uměli vědět a uměli chtít...”

„Následuj mne!”

Jsem tvá šťastná HVĚZDA!”

Mým číslem je sedmnáctka, číslo astrologie (7 planet a 1 jeden systém, někdy však vyjadřuje i zemi). Redukcí získáš číslo $1+7=8$, tedy bytí zdůvodněné univerzální spravedlností. Je to spravedlnost, která vyrovnává veškeré negativní účinky předchozí karty *Věž*. Podle hodnoty písmene je mým číslem osmdesátka, která zastupuje stejný princip jako sedmnáctka, i když podle jiného klíče.

Mým písmenem je *Pe* – „ústa”. Toto písmeno se skládá z *Kaf* - *úst* a v něm obráceného *Jod* - *jazyka*. Hebrejské slovo *LAŠÓN* znamená jazyk (orgán i řeč), který je skrytý v ústech. Na počátku bylo Slovo, které však vyjadřuje nejen to, co slyšíme, ale i nápady, ideje, fantazie, věci nikdy nevyslovené... Vyjadřuje myšlenky skryté, které jsou nenápadně avizovány intonací hlasu, jeho zabarvením a silou. Stejně jako se musíme naučit mluvit, musíme se naučit i naslouchat.

Jsem mladá dívka (sluneční genius z arkána č. XIV.), symbol věčného mládí, rozlévám plodivé sémě universálního života. Nad hlavou mi září sedm malých, osmicípých hvězd (znamení zákona nebeských světů) a jedna velká hvězda (znamení desítek). Klečím na levém kolenu, což je analogie s plodivou silou sloupu Jakin. Do země vylévám prameny kladu a záporu, aby mohlo vzniknout cosi třetího, nejvyššího... Astrologicky k mé kartě náleží Venuše.

„...Sedm dní potřeboval Hospodin, bůh biblické legendy ke stvoření tohoto světa. Sedmi stupni dáno jest projít člověku na fyzické pláni života, a pak teprve smí obrátiti svoje zraky ke koruně Poznání, jež za pěti stezkami očekává svého pána : Hle, účel života, jenž jest nejvyšším dobrodiním všeho co nám mohlo býti dáno, a v jehož dnech i nocích ukryty jsou přísliby nejodvážnějších snů Synů božích... Proč jenom tolik lidí jej nechápe, a v prostředku vidí účel,

a zbaběle se drží hmotných statků, a místo koruny Vědění hyzdí svoji hlavu plevem pozemských propastí?“ Najdi svůj osmý den!

“Jsem ta, co se neustále mění.

Já LUNA!”

Jsem osmnáctka, znamení kouzel, omylů a pověr. Podle písmenkové analogie jsem číslem 90, které je stejně jako 18 obměnou základního čísla 9.

Mým písmenem je *Cade* (C) – „*udice*“. *Cade* je složeno z *Vav* (vlevo) a *Zajin* (vpravo), stejně jako písmeno *Ajin*, je však zrcadlově převrácené. *Udice* je nástrojem rybolovu, a jelikož je ryba lahodná pochoutka, nevědomky nás svádí k této činnosti. Vše vylovené z vody (času) je vlastně osvobozené, vykoupené, ale každá ryba urputně bojuje o svou existenci s rybářem a tomuto osvobození se brání. I my, ve svém nevědomí, přijímáme stárnutí, ba i smrt, přestože nejsme nadšeni. Astrologické znamení Ryb je znázorňováno dvěma rybami, plujícími na opačnou stranu. I my tak žijeme, životem ke smrti a smrtí k životu. Je-li *Cade* napsáno na začátku slova, označuje pohyb vedoucí k cíli. Stojí-li na konci slova, dává nám představu cíle, k němuž slovo vedlo.

Jsem Luna. Svět hmoty již není ozařován přímo, ale pouze světlem mnou odráženým. Hmotný svět je poslední propastí, do které se může duch zřítit. Kapky krve na této kartě symbolizují sestup ducha do hmoty. Po obou stranách pole stojí jedna věž s cimbuřím. V dolní části karty vylézá na cestu z vody rak, který symbolizuje plazivé elementály. Otroctví či zotročení duchové jsou symbolizováni psem, na jedné straně cesty; vlk je obrazem dravé larvy a jeho místo je na druhé straně cesty. Všichni tři pak společně číhají na ducha, aby ho mohli vystavit novým pokušením. V nejstarším dochovaném tarotu, tzv. francouzské hře Karla VI. z patnáctého století, je však symbolika této karty odlišná. Uprostřed, v horní části karty, je veliká, ubývající Luna; v dolní části pak proti sobě stojí dva astrologové. Levý měří kružidlem konstelaci na nebi, pravý pak užívá kružidla k vyměřování v knize, kterou oba drží uprostřed mezi sebou. Mou astrologickou signaturou je Vodnář.

Jsem Luna, tajemná a tajuplná... Znáš pouze mou přivrácenou tvář, a i ta Ti neustále mizí a opět se objevuje. Podléháš mému vlivu, a ani nevíš proč... A já jsem Tvou stálou svůdnou průvodkyní...

„Ráno dítě, v poledne muž a večer stařec...

SLUNCE.

Chceš mé tři zlaté vlasy?“

Mou číslicí je devatenáctka, která je složkou pojmů, činnosti a vědění, uskutečnění nebo realizace poznání. Bývá také považována za číslo kamene mudrců. Podle hodnoty písmene je mým číslem sto, což naznačuje Světlo a blaho. Stejně jako *Tet* ukončuje řadu jednotek a je bránou do řady desítek, *Cade* má tutéž úlohu přechodu mezi desítkami a stovkami. Nyní začíná další číselná řada.

Mým písmenem je *Qof* (*Q*), v symbolické řeči „ucho jehly“, či „opice“. Toto písmeno je složeno z *Kaf* (činné ruky) a koncového *Nun* (znamení člověka, který v tomto světě poznává svět přicházející). Spojíme-li tyto dva významy, můžeme říci, že *Qof* ukazuje velikost činnosti u člověka dovršeného v čase. Na svou cestu z jednoho světa do druhého si nejsme schopni vzít nic z pozemských statků. Jen láska a radost z toho, že jsme milovali a byli milováni s námi přechází do naší další existence. *Qof* rozlišuje mezi dvěma kategoriemi:

1. člověk, který ví o svém původu shůry, cítí ho a z této skutečnosti žije.
2. člověk, který vidí svou pozemskou cestu a její vývoj, který spěje ke kulminačnímu bodu - „opici“, která je pozemským králem. Z nebeského hlediska je to „člověk“. Prakticky je nic nerozlišuje, ale přesto jsou si na hony vzdáleni.

Jsem Slunce. Ráno dítě, síla i cit v nepostřehnutelné dualitě krásy. V poledne muž v plné síle, zářící oheň Fébův. A večer stařec, kterého nazýváte fyzickým otcem lidstva, jelikož osvětluje lidské kultury a civilizace bezpočet let. Zděná hradba je symbolickou ochranou, kterou člověku dává vědění. Písmo svaté přislubuje dětem království nebeské. Děti na mé kartě naznačují dvojici tvůrčích fluid, pozitivní a negativní; jsou nově zrozenými chrámovými sloupy, které se však v této podobě prezentují jako živé, myslící a tvořící bytosti. V astrologické řeči promlouvám ústy Ryb. Duch, vyhrál svůj souboj s Lunou a získal totální převahu.

Kniha egyptské moudrosti praví: „...Nedojdeš svého cíle, dokud se nestaneš ženou v citu, mužem v moudrosti a dítětem v koruně prvotní prostoty...“ Žij tak a já, Slunce, Ti dám své tři zlaté vlasy.

„Povstaňte!“

SOUD přichází.“

Mým číslem je 20, což označuje činnou plodivost, nekonečností nuly povýšenou dvojkou, tedy sjednocení s nekonečností. Rozložením dvacítky získáš mé další definice: 2×10 činnost za účelem sjednocení, 5×4 vědění umocněné zákonem, $7 + 13$ uskutečnění pravdy po fyzické smrti. Podle hodnoty písmene je mé číslo 200.

Mým písmenem je *Reš* (*R*) – „hlava“. Přicházím po *Bet* (2) a *Kaf* (20), jako symbol očisty. Podíváš-li se na všechna tři písmena, uvidíš, že *Reš* je již oproštěno od spodní linky – dolního světa. Horní linka se nám může jevit jako vyjádření kvalit člověka. Stejně jako písmeno *Reš* se píše i „hlava“ *ROŠ* (*Reš-Alef-Šin*), která diriguje tělo, obdobně jako nebeská říše vládne pozemskému světu. Slovo *BEREŠÍTH* (*Bet-Reš-Alef*

-Šin-Jod-Tav) bývá překládáno jako „na počátku“, ale možná by byl přesnější překlad „v hlavě“ či „v hlavní věci“.

Země se otevírá, vystupují z ní tři lidé: muž, žena (otec, matka) a dítě, které však stojí tváří v tvář andělovi a povstává ze čtvercového hrobu uprostřed obou protikladů. Anděl s ohnivými křídly vystupuje z bleskové aureoly a troubením svolává k poslednímu soudu. Dítě je v tomto obraze symbolickým adeptem, který stojí mezi základními principy kosmické duality. Můžeš proto tuto kartu pojímat jako přechod z pozemského života do života dalšího, nebo jako filozofické znovuzrození a obrození, nutné dalšímu vývoji adepta. Mým astrologickým znamením je Merkur.

„...Kterak vyjádřiti vznešeněji oživení přírody vlivem Slova? Kterak bychom neměli býti uneseni, vidouce způsob, kterým symbol odpovídá hebrejskému hieroglyfu?“

„Jsem prý BLÁZEN jen.“

Sum ergo cogitum.“

Nemám číslo, nemám jméno. Tudíž ani nula mi nepřínáleží. Stojím v pořadí hebrejské abecedy na pozici č. 21. Odrážím vztah individuality k celku a celku k individualitě ($20 + 1$). Jsem sám, já Blázen. Mohu ale stát na kterémkoliv jiném místě. Smím kohokoliv nahradit. Ale nikdo nemůže nahradit mne. Jsem součástí celku, ale můj význam pochopí jen ten, kdo si zachová, či získá potřebný odstup. Pouze ten kdo se dívá shora.

Mou matkou je Šin (ש). Její číselná hodnota je 300. Společnými silami reprezentujeme princip trojnosti. Šin v překladu znamená „zub“. Stejně jako zuby drtíme potravu, abychom se neudusili i náš život je členěn do menších celků, abychom mohli přežít. Má matka je ohnivá nebe i kus Tebe. Nebe plné proměn, nestálosti, pohyblivosti. I já jsem plný zvrátů. Jsem nedospělé dítě v každém z nás.

Můj šat i čapka jsou bizarní, ale nosím je rád a s hrdostí. Má cesta ústí do propasti a pokud naleznu dosti šílené odvahy, vstoupím do ní. Tam je něco nového a neznámého. Přítelkyně mi je má hůl, majetkem ranec na hůlce přes pravé rameno a průvodcem pes. Vlastně ani nevím, chce-li mne pokousat či zachránit. Mou astrologickou signaturou je oheň.

Jsem snílek s mořem nápadů. Nejsem zasvěcen, však o to lačněji se vrhám do Díla. Setkáš se se mnou všude. Vždy bude na světě nepřeborné množství mých následovníků. I když budu mlčet, z mého výrazu tváře vyčteš vše. Chceme-li někoho umlčet, či utiшит, říkáme mu ššš! Není snad v mlčení (tichu) tajemství? A znáš něco ššíravějšího než tajemné ticho?

„Cesta kolem SVĚTA končí.

Kruh se uzavírá.“

Mou číselnou hodnotou je 22, symbol nového vyššího světa, čtyřka vyšší úrovně. Dvacet dva je počet knih Starého zákona, písmen hebrejské abecedy i tarotových velkých arkán. Redukcí tohoto čísla získáme čtyřku (počet živlů), která byla považována za číslo přírody a má přímý vztah k čelní stěně kubického kamene ve filosofických chrámech. Moje hodnota podle písmene činí 400.

Mým písmenem je *Tav* - „*znamení*“ utrpení. V hieroglyfické podobě je *Tav* znázorňováno jako ležatý kříž = život přetíná smrt. *Tav* se skládá z *Reš* - „*hlavý*“ a *Vav* - „*člověka*“, jenomže v obrácené pozici. První *Vav* směřovalo k severu, ale nyní se tato polarita mění. *Vav* spěchá z tohoto světa a prchá na jih. Musíš hledat nového člověka, oproštěného od fyzického těla. Israel odešel z Egypta po 400 letech, ale vlastní život a cesta začíná, až když opustí Egypt. Písmenem *Tav* řada končí; pro číslo 500 už není znamení a opět se obnovuje mlčení a ticho. Ale člověk žije i pak, volný, bez časoprostoru... Teprve pak se může jmenovat *Adam* (*Alef-Dalet-Mem*)– „*mlčím, podobám se*“.

Jsem Svět, mikrokosmos i makrokosmos, zákon Absolutna. Mezi posvátným slovem *Jod-He-Vav-He*, personifikovaným apokalyptickými zvířaty evangelistů, je zobrazena elipsa - příroda a její pravidelný koloběh – *ROTA*. Uprostřed tohoto obrazce stojí mladá, nahá dívka. Nohy má zkříženy podobně jako *Viselec* (XII.), vlevé ruce drží hůlku. V jiných analogiích se mluví o mágovi na vrcholu zasvěcení, zakončujícím své Veliké dílo. Jsem svět, svět nový, duchovní, který si adept vytvořil a do nějž vstupuje jako do nové etapy své existence. Mou astrologickou signaturou je Luna, symbol proměnlivosti.

„...Nezapomeňme ale, že prvou kartu tarotu můžeme nahraditi bláznem tam, kde člověk propadá kletbě tohoto světa a zapomíná, že hmotný svět je pouze jeho nástrojem, nikoliv účelem. Tehdy jeho cíl promění se v zemi mlh, v propasti stravujícího ohně, v to, o čem Písmo mluví jako o pekle, a co ve své hrůze daleko přesahuje barvitá líčení biblických básníků, i lidskou představu, neboť jest to peklo, které člověk stvořil sobě sám a jeho vlastní oheň, kterým sebe věčně stravuje...“

Prostorové schéma uspořádání písmen

